

Kjøbstædernes Repræsentanter med Amtmanden Kjøbstædfagerne, og Landets Repræsentanter med Amtmanden Landets. Naar Amtsraadet skal behandle alle Sager, troer jeg, at det ganske vist er rigtigt, at Kjøbstæderne ere repræsenterede i et stærkere Forhold, end ellers vilde have været fornødent.

Det, hvorom Kampen især har dreiet sig, er ganske vist, som bemærket, § 2. Jeg hører ogsaa til dem, der mene, at de konservative Interesser bevares bedst ved Indskrænkning af Valgretten; men paa den anden Side er der fremsført saa stærke Grunde for det Modsatte, og det har vundet en saadan Tilslutning, at Roven forrige Aar gik igjennem i Folkethinget uden at lægge Valgretten til Grund for de konservative Interesser. Det forekommer mig, at saaledes som Roven nu er affattet, indeholder den netop en Middelvei mellem begge Anskuelser. Valgretten er for en Deel indskrænket ved, at Valgene skee indirekte, og det forekommer mig, at det, at Valgene skee indirekte gjennem Valgmænd, som ere valgte af Vefthyrelser, ved hvis Valg de konservative Interesser ere varetagne, maa afgive den fornødne Garanti for disse Interesser og derfor vel efter min Formening kunne lade formode tilfredsstillende Valg. Derimod finder jeg, at Valgbarhedsæensus, netop fordi Valgretsæensus har gjort sin Indflydelse gjældende ved de indirekte Valg, kunde være noget mindre. En Cæensus af 1200 Rd. Indtægt eller 200 Rd. Skat er saa høi, at der, som bemærket, i de mindre Kjøbstæder vanskelig vil findes Noget, der har en saadan Indtægt eller svarer en saadan Skat, og der vil maaskee være Kjøbstæder, hvor der slet Ingen findes. I den Kjøbstad, hvor jeg er fra, er der kun 2 Personer, som i den Tid, hvori disse Bestemmelser ere komne i Betragtning, have staaet opførte paa de vedkommende Lister. Efter min Anskuelse skulde Valgbarhedsæensus derfor kun gaae til 100 Rd. Skat eller 1000 Rd. Indtægt. Der blev bemærket, at Delingen, som er foregaaet mellem Kjøbstad og Land, var til Fordeel for Kjøbstæderne, og med Hensyn dertil blev der anført, at Delinkventudgifter tidligere alene havde hvilet paa Kjøbstæderne. Jeg kan dog ikke troe, at dette skulde være Tilfældet;

Delinkventudgifter have vistnok omfattet lige-
saavel Kjøbstæderne som Landet, men forholder
dette sig saa, forekommer det mig heller ikke,
at der kan være Noget i Veien for, at de gaae
ind under den fælles Fond. Paa Bornholm
have disse Udgifter altid været fælles. Der er
derimod andre Ting i Delingen, som fore-
komme mig kunne være anderledes. Der er
anført under § 7 Litra k, sammenholdt med
§ 8, at Udgifterne til Forligsvæsenet skulde
betales efter Folkemængden, men disse Udgifter
ere saa at sige næsten uden Betydning, naar
man undtager de Udgifter, der medgaae til
Forligsmæglernes Reiser fra Landet til Forligs-
stæderne; da disse Mænd imidlertid vælges for
Landet, synes det mig, at denne Post maatte
opføres under § 6, og Udgifterne dertil altsaa
gaae af Hartkornet. Paa Bornholm udredes
disse Udgifter alene af Landet. Derimod er
der under § 10 opført som særlige for Landet
Udgifter til Daareanstalter og Vaccinationen.
Men, som af den ærede 1ste Landsthingsmand
for 9de Kreds (Singerlev) bemærket, betales
der nu til Daareanstalterne ligesaavel fra Landet
som Kjøbstæderne efter et vist Forhold, og det
forekommer mig derfor, at denne Post ogsaa
maatte kunne indordnes under de fælles Sager.
Saavidt jeg mindes, er denne Gjenstand ogsaa
en fælles Sag under Bornholms fælles Amts-
repartitionsfond. Hvad Vaccinationen angaaer,
da er den ligeledes en Fællessag, og det fore-
kommer mig, at Vaccinationen, der udføres
ligesaavel i Kjøbstæderne som paa Landet, og
hvortil der fra begge Sider skal bidrages, lige-
saagodt kunde indgaae under de fælles Udgifter,
der findes opførte i § 7, hvortil der betales
efter Folkemængden, thi dette synes mig at være
en naturlig Forbring til en Udgift, der dog
bliver foranlediget i Forhold til Folkemængden.

Jeg skal nu tillade mig at henlede Op-
mærksomheden paa en Tanke, som jeg ved at
gennemgaae de tidligere Forhandlinger ikke har
seet før at have været bragt paa Dntale, naar
undtages, at jeg selv tillod mig at berøre den
ifjor under et kort Foredrag i Slutningen af
Sæssionen, da den samme Sag forelaa. Det
forekommer mig, at Amtsraadet ikke alene skal
være et overordnet Kommunalraad, men skal
ogsaa være et Medlem mellem Kommunen og